

20. niedziela po Trójcy Świętej

Główna myśl: Jezus najlepszym przewodnikiem i nauczycielem

Tekst: 1 Tes 4,1-2

2 Mż 18,13-27 – ustanowienie sędziów

Wiersz: Naucz mnie, Panie, drogi ustaw swoich. Ps 119,33a

Cele:

- Dziecko poznało historię Mojżesza i Jetro
- Dziecko wie, że najlepszym przewodnikiem jest Jezus
- Dziecko zostało zachęczone, by korzystać z rad najlepszego przewodnika

---

I. Wstęp

Dobra wskazówka

Pomoce: Biblia, przewodnik, mapa

Przebieg:

Witam was na dzisiejszej szkółce, bardzo się cieszę, że mogliśmy się znowu spotkać. Czy trafiliście tutaj bez problemu? (*odpowiedzi dzieci*) Oczywiście, dla was, stałych bywalców szkółek, to nic trudnego. Ale pomyślmy, czy odnalezienie tego miejsca byłoby łatwym zadaniem dla osoby, która przyjechałaby w nasze strony po raz pierwszy i chciałaby nas odwiedzić? (*odpowiedzi dzieci*) Ok, jedni stwierdzają, że to nic trudnego, inni, że na pewno osoba ta potrzebowałaby konkretnych wskazówek.

Wyobraźmy sobie teraz, że wyjechaliśmy na wycieczkę do miejsca, gdzie jeszcze nigdy nie byliśmy. Czy potraficie podać jakąś propozycję takiego celu wyprawy? (*odpowiedzi dzieci*) Dziękuję za wasze propozycje. Muszę wam powiedzieć, że w wielu z nich też nie był(a)(e)m.

Uwaga, założmy teraz, że jesteśmy w nieznanym mieście i bardzo chcielibyśmy zobaczyć ten piękny zamek, o którym tyle nam opowiadano. Niestety, nie wiemy, gdzie on dokładnie się znajduje. Co możemy w takiej sytuacji zrobić? (*odpowiedzi dzieci*) Oczywiście możemy kupić mapę, poszukać na niej trasę prowadzącą do zamku i według niej iść (*osoba prowadząca pokazuje mapę*) Jeśli jednak nie umiemy posługiwać się mapą, to wtedy możemy zapytać przewodnika, który z pewnością dokładnie wytłumaczy nam jak dojść do celu. Może nawet nas tam zaprowadzi. Trzeba tylko uważnie słuchać jego wskazówek i rad.

Podsumowanie:

O tym, by iść za dobrą radą, słuchać dobrych wskazówek, czytamy w 1 Tes 4,1,2. Posłuchajcie, proszę. (*osoba prowadząca czyta wyznaczone wiersze*) Te dobre pouczenia dał nam Pan Bóg. Są to Jego przykazania.

(*informacja dla osoby prowadzącej: ze straszą grupą można powtórzyć 10 przykazań*)

10 przykazań można streścić w słowach: Będziesz miłował Pana Boga swego z całego serca swego i całej siły swojej, a bliźniego, czyli drugą osobę jak siebie samego. (*Łk 10,27*)

Dzisiaj poznamy osobę, która otrzymała pewną radę. Już za moment dowiemy się, czy rada ta była dobra i czy została zastosowana. Poznajmy dzisiejszego bohatera o imieniu Mojżesz. (*osoba prowadząca pokazuje mapeta*)

II. Szkółka

Pomoce: Biblia, 2 mapety, które będą przedstawiać: Mojżesza i Jetro, kurtyna.

Przebieg:

1. Pan Bóg wybrał Mojżesza – Słyszeliśmy już na szkółce o Mojżeszu. Przypomnijmy sobie króciutko jego postać. Czy potraficie coś o nim powiedzieć? (*dzieci odpowiadają*) Zgadza się, mama włożyła małego Mojżesza do koszyka i położyła na rzece Nil. Po co to zrobiła? Żeby go ochronić przed śmiercią, która czekała w Egipcie wszystkich małych chłopców. Mojżesz jednak nie

zginął. Został uratowany przez córkę faraona. Gdy dorósł, Pan Bóg wybrał go, by wykonał ważne zadanie. Jakże? Mojżesz miał wyprowadzić Izraelitów z niewoli egipskiej, gdzie musieli ciężko pracować, być posłusznymi faraonowi i jego żołnierzom. Jak zareagował na to zadanie od Boga?

2. **Zadania Mojżesza** – Mojżesz na początku wymawiał się, mówiąc: „Kimże ja jestem, bym miał pójść do faraona?” (2 Mż 3,11) i miał wykonać takie zadanie. Ja jestem za słaby. Lecz Pan Bóg obiecał, że będzie z nim. Mojżesz poszedł do faraona, wyprowadził Izraelitów z Egiptu. Potem prowadził ich przez pustynię, tak jak chciał tego Pan Bóg. Prowadził ich aż do Ziemi Obiecanej. Lecz droga do wspaniałej ziemi trwała bardzo długo, aż 40 lat. Przez cały czas trwania tej podróży Mojżesz stał na czele i prowadził wielki naród. Droga nie była łatwa. W upale, przez piasek i kamienie. Izraelici często też odczuwali głód i pragnienie. W takich warunkach dochodziło pomiędzy nimi do kłótni i zatargów, które trzeba było rozwiązywać, łagodzić. To właśnie musiał robić Mojżesz. Każdego dnia zasiadał, by sędzić lud, rozwiązywać kłopoty oraz oznajmiać przepisy i prawo Boże. Robił to od rana do wieczora (2Mż 18,16) Dla Mojżesza było to bardzo trudne, męczące i odpowiedzialne zadanie. Szczególnie, że on był jedynym, który w taki sposób pomagał Izraelitom.
3. **Rada Jetro** – to właśnie zobaczył Jetro, teść Mojżesza. Dlatego powiedział: „Niedobra to rzecz, którą czynisz. Męczysz się zarówno ty, jak i ten lud, który jest z tobą, bo sprawa ta jest za trudna dla ciebie, nie podołasz jej sam. (...) Udzielę ci rady, a niechaj Bóg będzie z tobą. Ty sam stawaj przed Bogiem za lud i ty sam przedkładaj te sprawy Bogu. Wdrażaj ich w przepisy i prawa i wskazuj im drogę, po której mają chodzić i czyny, które mają spełniać. Ale ty upatrz sobie z całego ludu mężów dzielnych, bogobojnych, mężów godnych zaufania, nieprzekupnych i tych ustanów nad nimi jako przełożonych nad tysiącem, albo nad setką, albo nad pięćdziesiątką, albo dziesiątką.” (2Mż 18,17-21) Zadaniem tych wybranych mężów było sądzenie ludu w każdym czasie. Do Mojżesza zwracali się tylko z ważną sprawą. Na koniec Jetro powiedział: „Jeżeli to uczynisz, to podołasz temu, co Bóg ci nakazuje, a również cały lud wróci w spokoju do swego miejsca.” (2 Mż 18,23)
4. **Mojżesz stosuje się do podanej rady** – Mojżesz wybrał takich dzielnych mężów i zrobił z nich naczelników nad ludem. Sędzili oni sprawy ludu, czyli pomagali im rozwiązywać konflikty lub radzić sobie z różnymi problemami. Kiedy jednak sprawy były bardzo trudne, pomocnicy odsyłali ludzi do Mojżesza, żeby on zajął się nimi. Można powiedzieć, że on był dla Izraelitów przewodnikiem, który wskazywał drogę, doradzał a nawet towarzyszył ludziom w ich sprawach.

III. Zakończenie

Mojżesz otrzymał radę od swojego teścia Jetry. Była to dobra rada, więc postąpił tak jak mu Jerto polecił. My też otrzymujemy rady od innych. Czasem nie podoba nam się, gdy np. rodzice mówią: „Jest zimno, więc załóż czapkę, żebyś się nie rozchorował(a).” Czy to jest dobra rada? Czasem inni podpowiadają nam: „Uderz kolegę, przecież pokazał ci język”. Czy ta rada jest godna zastosowania? (*odpowiedzi dzieci*) Nie wszystkie rady, które dostajemy od ludzi, są dobre. Nie wszystkich powinniśmy słuchać.

Jest jednak ktoś, kto daje nam same dobre rady, które służą naszemu dobru. Tym kimś jest Pan Bóg. Wszystkie rady pochodzące od Niego są dobre i można bez wahania stosować je w życiu. Dlaczego? Ponieważ Pan Bóg bardzo nas kocha i chce naszego dobra. Gdzie znajdziemy Jego rady? (*odpowiedzi dzieci*) Tak, w Biblii. Tam są wskazówki i rady od Pana Boga. Można nawet powiedzieć, że Biblia jest jak mapa dla naszego życia. Idąc ścieżkami, które ona wyznacza, będziemy szli po właściwej drodze. Czytając Biblię będziemy mogli więc poznawać Boże rady i zasady, do czego was zachęcam. Pan Bóg jest najlepszym przewodnikiem, doradcą i nauczycielem, który chce dla nas jak najlepiej. On zawsze nas wysłucha i najlepiej doradzi. Jeśli mamy problemy, jakieś wątpliwości albo pytania możemy śmiało Pana Boga pytać w modlitwie o radę. Czasem dostaniemy ją przez Biblię, a czasem Pan Bóg posłuży się jakąś osobą, która nam dobrze doradzi tak, jak posługiwał się Mojżeszem, który pomagał Izraelitom.

1. Wiersz biblijny

Naucz mnie, Panie, drogi ustaw swoich. Ps 119,33a

Pomoce:

Propozycja dla dzieci z grupy młodszej:

(informacja dla osoby prowadzącej: przed spotkaniem z dziećmi wiersz można zapisać na dużej kartce. Nauka podczas szkółki może być wzbogacona o ilustrację ruchową. Propozycja ruchów: do słowa NAUCZ: podnosimy palec wskazujący i dotykamy czoła przy słowie MNIE: pokazujemy palcem na siebie gdy będziemy mówić PANIE: podnosić będziemy całą dłoń do góry mówiąc słowo DROGI: rękami pokazujemy przed sobą drogę (jak w piosence „Mój Pan drogę zna”) do słów USTAW: z dłoni robimy otwartą książkę/Biblię a przy słowie SWOICH: znowu podnosimy rękę do góry)

Propozycja dla dzieci z grupy starszej:

(informacja dla osoby prowadzącej: słowa wiersza podzielić na sylaby. Każdą sylabę zapisać na osobnych kartkach. Patrz poniżej przykład:

Na pierwszej zapisać: NA

Na drugiej: -UCZ

Na trzeciej: MNIE

Na czwartej: PA

Na piątej: -NIE

Na szóstej: DRO

Na siódmej: -GI

Na ósmej: U

Na dziewiątej: -STAW

Na dziesiątej: SWO

Na jedenastej -ICH

Na dwunastej zapisać: PSALM

Na trzynastej: 11,33a

Każdą kartkę z zapisaną sylabą można przymocować w dowolnym miejscu na tablicy lub w sali. Zadaniem dzieci będzie ustalić właściwą kolejność sylab w zdaniu wiersza)

Przebieg:

grupa młodsza:

Czego się uczycie/uczymy? (odpowiedzi dzieci) Tak, uczymy się różnych czynności, np. to w jaki sposób odróżnić but prawy od lewego, jak wiązać sznurówki, jak kopać piłkę do bramki i jak dobrze myć zęby, itd. Czy zdarzyło wam się poprosić mamę lub tatę o to, żeby was czegoś nauczyli? (odpowiedzi dzieci) Żeby nauczyć się robić ciasteczka, potrzebujemy pomocy np. mamy lub babci, które bardzo dobrze umieją piec. Żeby nauczyć się wbijania gwoździ, potrzebujemy pomocy i nadzoru taty, który nie tylko wie, jak wbić gwóźdź, ale też wie, jak być ostrożnym, żeby nie zranić się w palec. Żeby się czegoś nauczyć, nie tylko możemy prosić naszych najbliższych. Również Pana Boga możemy prosić, żeby nas nauczył. W jakich słowach? Np. takich, jakie znajdujemy w dzisiejszym wierszu. „Naucz mnie Panie” – powtórzcie proszę razem ze mną te słowa. (tę część wiersza powtarzamy kilka razy ze stopniowym dodawaniem ilustracji ruchowej zaproponowanej powyżej) Czego Pan Bóg może nas nauczyć? Odpowiedź znajdziemy w dalszej części wiersza: „drogi ustaw swoich”. Kiedy idziemy z Panem Bogiem przez życie można powiedzieć, że przemierzamy z Nim drogę (zilustrować ruchowo drogę i poprosić dzieci o naśladowanie). Na tej drodze, żeby się nie zgubić, potrzebujemy mieć wskazówki jak i którędy iść. Dlatego potrzebujemy od Niego wskazówek, zasad, które nazywane są również ustawami. Zasady te są napisane w Biblii. (zilustrować ruchowo otwartą Biblię i poprosić dzieci o naśladowanie) Biblia jest słowem Pana Boga (unieść dłoń w górę wskazując na Boga) Każdy z nas może więc prosić Pana Boga o to, żeby nauczył nas zasad, według których mamy żyć. Czym są te ustawy? „Naucz mnie Panie, jak mam postępować, gdy uderzy mnie kolega” albo „Naucz mnie Panie, jak mam postąpić, gdy mojej koleżance zgubi się niebieska kredka” (przykładów można mnożyć jeszcze wiele, chodzi o to, żeby w odniesieniu do grupy dzieci znaleźć takie przykłady, które wskażą dzieciom praktyczne zastosowanie słów wiersza. Następnie przypominamy dzieciom treść wiersza z ilustracją ruchową i powtarzamy ją kilkakrotnie)

grupa starsza:

Dzisiaj dużo mówiliśmy o dobrych radach, wskazówkach. Dlatego, żeby poznać dzisiejszy wiersz, którego sylaby są rozsypane po całej tablicy/sali, będą czytać wskazówki, które pomogą wam ułożyć

ten wiersz. Będę czytać podpowiedzi, a osoba, która wie o jakiej sylabie była podpowiedź, podchodzi i przymocowuje ją, tutaj na tablicy (*osoba prowadząca pokazuje miejsce, w którym będą przyczepiane wybrane sylaby wiersza*)

Propozycje wskazówek:

-pierwsze słowo to 2 sylaby. Pierwsza składa się z 2 liter, a druga z 3

-drugie słowo to 4 litery

-trzecie słowo mówi o osobie

-czwarte słowo to 2 sylaby, z których druga sylaba jest przeciwieństwem słowa TAK

-kolejne słowo składa się z 2 sylab, 1 sylaba ma jedną literę

-szóste słowo to 2 sylaby, z których każda ma 3 litery

-kolejne słowo mówi o tym, gdzie w Biblii znajdziemy ten wiersz

Gdy wiersz jest już ułożony, osoba prowadząca tłumaczy go.

Wytłumaczyć wiersz

Układanie sylab poszło wam kapitalnie. Co możemy powiedzieć o tym wierszu? Na pewno jest on prośbą skierowaną do Pana Boga. Prosimy Go, żeby nauczył nas swojej, Bożej drogi. O jakiej drodze jest tu mowa? (*odpowiedzi dzieci*) Nie chodzi tu o drogę, którą jeżdżą samochody, rowery, motocykle, czy po prostu taką, po której chodzimy. Lecz jest mowa o drodze Bożych ustaw. Czy wiecie co to jest ustawa? (*odpowiedzi dzieci*) Ustawa to prawo. Czyli w tym wierszu jest mowa o drodze Bożego prawa. Prawa, które dał nam Pan Bóg. Jego przykazania, które mogliśmy już dzisiaj na początku szkółki sobie przypomnieć, mówią: Kochaj Pana Boga swego z całego serca i z całej myśli, a bliźniego, czyli drugą osobę, tak jak siebie. Boże ustawy mówią także: nie kradnij, nie kłam. Pan Bóg chce, abyśmy postępowali według tego Prawa i szli dobrą, Bożą drogą.

Przeczytajmy wszyscy razem wiersz. Następnie powtórzmy go czytając poszczególne sylaby na przemian, jedną sylabę czytają chłopcy, a kolejną dziewczynki, i tak do końca wiersza. Potem zrobimy zamianę.

2. Prace plastyczne

A. Jetro i Mojżesz – propozycja dla dzieci z młodszej grupy

Pomoce: rysunek (*patrz załącznik: 20 niedziela po Trójcy Świętej_Załącznik nr 1_szablon pracy plastycznej_grupa młodsza*), kredki

Przebieg:

- rozdać rysunki i kredki dzieciom
- poprosić o pokolorowanie postaci i dorysowanie tła
(*patrz załącznik 20 niedziela po Trójcy Świętej_Załącznik nr 3_zdjęcie gotowej pracy plastycznej dla grupy młodszej*)

B. Postępuj zgodnie z podanymi wskazówkami

Pomoce: karta pracy (*patrz załącznik: 20 niedziela po Trójcy Świętej_Załącznik nr 2_szablon karta pracy_grupa starsza*) ołówek

Przebieg:

- rozdać kartę pracy i ołówki
- poprosić o rozwiązanie zadania, postępując według zapisanego tam polecenia
- odczytanie rozwiązania oraz powiedzenie z jakiej księgi biblijnej pochodzi

Załączniki:

20. niedziela po Trójcy Świętej_Załącznik nr 1_szablon rysunku Jetro i Mojżesz_grupa młodsza

20. niedziela po Trójcy Świętej_Załącznik nr 2_szablon karta pracy_grupa starsza

20. niedziela po Trójcy Świętej_Załącznik nr 3_zdjęcie gotowej pracy plastycznej dla grupy młodszej